

Johan Philipson: Må jeg ikke bede om, at markedsministeren eller landbrugsministeren på et senere tidspunkt i denne debat forklarer os det mærkelige forhold, at mens vi godt vidste, at man førte forhandlinger i en situation, hvor valutaernes værdi i Europa havde forskubbet sig i forhold til hinanden, hvilket har ført til valutaafgifter f. eks. imellem Danmark og Tyskland, så fører vi forhandlinger med England i en situation, hvor den engelske sterlingvaluta er faldet i værdi med ca. 9,8 pct., men under forhandlingerne laver man det mærkelige trick, som jeg gerne ved denne lejlighed vil have en forklaring på, at man ikke erkender denne nedgang i sterlingværdien, men siger: vel, så regner vi med, at det kun er det engelske korn, man tager hensyn til ved denne valutanedgang, formodentlig med det direkte resultat, at så bliver englænderne i hvert fald fri for at betale valutafgifter til os. Jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor man godtog at forhandle på de ejendommelige vilkår.

Formanden: Hr. Anders Andersen har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerrækken.

Anders Andersen: De 2.800 mill. kr. må selvfølgelig stå for ministerens egen regning. De bygger jo på de fejlregninger, som ministeren har foretaget, hvor han fastholder de 2.300 mill. kr., og så lægger han de andre oveni. Men hvis nu ministeren først trækker den halve milliard kr. fra de 2.300 mill. kr., så kan han jo lægge til igen, og så kommer han til det resultat.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Hr. Anders Andersen var i et af sine små indlæg inde på, at regeringen dækker over et dårligt forhandlingsresultat. Det er naturligvis aldrig godt, hvis det, man siger, egentlig dækker over noget andet, men jeg kan nu ikke nære mig for at spørge, om så ikke hr. Anders Andersen dækker over et eller andet. Jeg vurderer det i hvert tilfælde sådan, at hr. Anders Andersen, der jo er formand for og leder af en stor interesseorganisation, regner på sin egen måde, og det bebrejder jeg ham ikke. Han skal naturligvis varetage den store gruppes interesser. Men jeg vil gerne tilføje, at den danske regering og den

danske landbrugsminister har varetaget det danske landbrugs interesser igennem det forlig, der er lavet i Bruxelles, og som, som udenrigsøkonomiministerens har sagt det, vil give dansk landbrug en betydelig merfortjeneste.

Der er vel også grund til i denne mere generelle debat at sige, at vi står ikke i en situation, hvor noget er blevet ringere. Det er næsten, hvad man kan få indtryk af, når man hører oppositionen med hr. Anders Andersen i spidsen. Om det bliver 2 milliarder kr., eller det bliver 2,1 eller 2,2 eller 2,3 milliarder kr., ved jeg ikke, men regeringens eksperter — og det er dog folk, som i mange år har været stærkt beskæftiget med disse problemer — har altså — og det er også regeringens vurdering — vurderet det til at blive et sted omkring 2,3 milliarder kr.

Hr. Anders Andersen spørger, om regeringen er tilfreds med det resultat, der er opnået dernede. Nu kan man naturligvis komme til at rose et godt resultat endnu mere, end man måske egentlig behøver, når man igen og igen får at vide, at det er den rene elendighed, der er lavet. Men alt i alt skal vi være relativt tilfredse, og dansk landbrug bør erkende, at der er tale om en betydelig merfortjeneste, en merfortjeneste, der står i et ganske rimeligt forhold til det, som vi lovede under hele markedsdebatten.

Nu kan offentligheden nok spørge: hvad er dog årsagen til, at man ikke kan blive enig om vurderingen af disse forhandlingsresultater? Men alle, der sætter sig lidt ind i det, er jo klar over, at det er en nok så kompliceret sag. Markedssekretariatets og landbrugsministeriets embedsmænd har nu sammen med landbrugsorganisationerne nedsat et udvalg, og det vil da være meget interessant at se, hvem der måtte komme frem til de mest præcise tal, om det måske skulle lykkes dem at komme frem til en fælles vurdering. Vi står altså over for muligheden for at komme denne sag lidt nærmere, når dette udvalgsarbejde er færdigt.

Jeg skal ellers ikke gå meget ind i debatten om det økonomiske, men lige nævne dette med udligningsbeløbene. Der køres på dette, at udligningsbeløbene ikke er blevet af den størrelsesorden, som man på et tidligere tidspunkt havde håbet og regnet med, men man må gøre sig klart, at udligningsbeløb er lig med kompensations, og denne